

ให้พระเจ้าก่อน

(วิลเลียม คอลเกต)

เมื่อหลายปีก่อน หมู่่วัยรุ่น อายุ 16 ปี คนหนึ่งเดินทางออกจากบ้าน เพื่อแสวงหาโชคและติดตามชะตาชีวิตของตนเอง ข้าวของที่เขามกติดตัวถูกมัดรวมกันไว้ ระหว่างทาง เขาได้พบเพื่อนสูงอายุ อดีตกัปตันผู้ควบคุมเรือและนี่คือการเริ่มต้นบทสนทนา

“ว่าไง วิลเลียม นั่นเธอจะไปไหนเนี่ย” กัปตันชราร้องถาม

“ผมก็ยังไม่รู้เหมือนกันครับ” ชายหนุ่มตอบ “พ่อผมยากจนเกินกว่าจะเลี้ยงดูผมได้อีกต่อไป ผมเลยตัดสินใจว่าจะออกจากบ้านและดูแลตัวเอง”

“ถ้าอย่างนั้นก็ไม่มีปัญหาหรอก วิลเลียม ตราบใดที่เธอมั่นใจว่าหนทางที่เธอเริ่มก้าวเดินไปนั้น เป็นหนทางที่ถูกต้อง เธอก็จะไปต่อได้อย่างสบาย”

ชายหนุ่มเล่าให้เพื่อนต่างวัยฟังว่า เขาไม่ค่อยรู้เรื่องธุรกิจค้าขาย แต่สิ่งหนึ่งที่เขาารู้คือ เรื่องการทำสบู่ ที่ผ่านมา ขณะอยู่กับบิดาที่บ้าน เขาคิดว่าจะช่วยบิดาผู้ชราได้บ้าง

“เอาล่ะ” เพื่อนต่างวัยเอ่ยขึ้น “ฉันขอสวดภาวนากับเธอสักหน่อยนะ แล้วจะขอแนะนำเธอก่อนจะปล่อยให้เธอเดินทางต่อไป” เขาทิ้งสองคุกเข่าลงตรงทางเดินนั้นเอง ชายชราตั้งใจแน่วแน่สวดภาวนาเพื่อวิลเลียม และนี่คือคำแนะนำที่เขาได้มอบให้วิลเลียม

“ในไม่ช้านี้ อาจจะมีบางคนกลายเป็นผู้นำในการทำสบู่ที่เมืองนิวยอร์ก ฉันหวังว่าจะ是她 หรือจะเป็นใครก็ได้ เช่นกัน จงเป็นคนดี จงมอบถวายทุกสิ่งที่เป็นของพระเจ้าคืนให้กับพระองค์ เงินทุกเหรียญที่เธอหามาได้ เป็นของประทานจากพระองค์ จงทำธุรกิจสบู่อย่างซื่อสัตย์ น้ำหนักทุกก้อนต้องเต็มบริบูรณ์ หากทำได้เช่นนี้ ฉันมั่นใจว่าเธอจะประสบความสำเร็จ และจะเป็นผู้ร่ำรวย”

เมื่อชายหนุ่มเดินทางถึงเมืองใหญ่ เขาพบว่าไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะหางานทำ ทั้งโดดเดี่ยวและห่างไกลบ้าน แต่เขายังคงจดจำคำสั่งสอนของมารดาและคำเตือนสุดท้ายของกัปตันเรือผู้ชรา นั้น ก่อนอื่นใดเขาจึง “แสดงหาพระอาณาจักรของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์” เขาจำได้ถึงคำสัญญาที่เขาทำกับเพื่อนเก่าและเงินดอลลาร์แรกที่เขาหามาได้นั้น เขาก็ถวายแด่พระเจ้า ตามบัญญัติที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า ชาวยิวถวายหนึ่งในสิบแด่พระเจ้า “ฉันก็จะทำเช่นเดียวกัน” ดังนั้น ทุกดอลลาร์ที่หามาได้ เขาสงวนไว้สิบเซ็นต์สำหรับพระเจ้า

จากที่เป็นลูกจ้างธรรมดา เขาขยับขึ้นเป็นหุ้นส่วนในธุรกิจ และเมื่อหุ้นส่วนอีกคนเสียชีวิตลง เขาก็กลายเป็นเจ้าของธุรกิจนั้น เขายังคงซื่อสัตย์ต่อคำสัญญาที่ให้ไว้กับกัปตันชรา เขาผลิตสบู่อย่างซื่อสัตย์ น้ำหนักเต็มบริบูรณ์ในทุกๆ ก้อน และเปิดบัญชีธนาคารไว้สำหรับถวายเงินคืนแด่พระเจ้า ถวายหนึ่งในสิบของรายได้ไว้ในบัญชีนั้น กิจการของเขาเจริญก้าวหน้าประสบความสำเร็จ ครอบครัวได้รับพระพร สบู่ขายดีอย่างต่อเนื่อง เขาร่ำรวยขึ้นอย่างรวดเร็วแบบที่เขาเองคาดไม่ถึง เขาเริ่มถวายสองในสิบจากรายได้ที่เขามี และขยับขึ้นเรื่อยๆ เป็นสามในสิบ และสี่ในสิบ เขาจัดการเรื่องราวในชีวิต วางแผนทุกอย่างให้ครอบครัวและที่สุดท้ายถวายรายได้จำนวนห้าส่วนจากทั้งหมดที่มีให้กับกิจการด้านศาสนา เขาถวายคืนแด่พระเจ้าตามที่เขาสัญญาไว้

ชายหนุ่มคนนี้ชื่อ วิลเลียม คอลเกต ที่ทุกคนต่างเคยได้ยินชื่อสบู่และยาสีฟันยี่ห้อคอลเกต ที่เป็นผลิตภัณฑ์ของเขา